

Opinie Attac Vlaanderen - Stimuleert belastingvermindering de economische groei? Natuurlijk niet! (28.4.11)

Indien we af en toe hardnekkige neoliberale mythes de wereld kunnen uithelpen grijpen we elke kans met beide handen. Zoals deze. George W. Bush's vader vond dat belastingvermindering als wondermiddel voor economische groei pure Voodoo-economie was. Maar zoals elke veel-te-geniaal-om-goed-te-zijn oplossing bleef de idee in de hoofden hangen. De zoon, George W. Bush, zou later een kampioen van belastingverminderingen voor de rijken en voodoo-economie worden.

De laatste dertig jaar hebben economen onderzoek gedaan naar de idee van belastingvermindering als stimulans voor de economie en erover gedebatteerd. Over het algemeen luidde de conclusie dat de empirische vaststellingen geen enkele aanduiding verstrekten om zoiets voorop te stellen. In tegendeel zelfs, hoe meer we ons verdiepen in het feitenmateriaal hoe meer bleek dat een belastingvermindering vanuit de aanbodzijde totaal naast de kwestie zat. Jammer genoeg verhindert die vaststelling geenszins dat de fanatieke gelovigen in die voodoo-oplossing er maar blijven op hameren, vooral omdat politici een hang hebben naar ideeën die gemakkelijk in het oor liggen.

De resultaten van het meest recente onderzoek over de impact van belastingen op bedrijfsinvesteringen werden zopas gepubliceerd door het Canadian Centre for Policy Alternatives (CCPA). Men heeft daar de gegevens onderzocht in verband met de investeringsuitgaven en hun aandeel in het Canadese Bruto Binnenlandse Product en in de cashflow van de bedrijven, en dit voor de periode van 1961 tot 2010. Voor het hele verloop van die halve eeuw vond dat onderzoek geen enkele aanduiding dat minder belasting een rechtstreekse gunstige invloed had op de bedrijfsinvesteringen. Anders gezegd, investeringsgroei werd door andere dan fiscale factoren beïnvloed.

Soortgelijke conclusies kunnen getrokken worden uit de ervaringen van de meeste landen waar men de investeringen heeft trachten te stimuleren door een belastingvermindering aan de aanbodzijde. Over het algemeen leiden dergelijke vormen van subsidiëring eerder tot een hogere prijs van de aandelen en tot hogere lonen voor de kaderpersoneel. Bovendien verminderen ze de druk op de bedrijfsleiding om te innoveren en de productiviteit te verhogen.

Besluit?

Dergelijke belastingenverminderingen doen helemaal niet wat de politici ervan beweren. Ze veroorzaken alleen maar hogere uitgaven op de overheidsbegroting.

De CCPA zegt het als volgt:

“Het aandeel van de uitgaven voor bedrijfskapitaal in het Bruto Binnenlands Product en in de cash flow van de ondernemingen is sinds het begin van de jaren 1980 verminderd, hoewel door herhaalde belastingverminderingen de gezamenlijke federale en provinciale bedrijfsbelasting gezakt is van 50% tot net 29,5% in 2010.”

Voor wat Canada betreft, zullen de huidige voorstellen om het belastingtarief voor de bedrijven te verlagen aan de overheidsfinanciën jaarlijks zo'n 6 miljard \$ kosten, terwijl de investeringen slechts met een povere 600 miljoen zullen toenemen. Dat kun je moeilijk een succesverhaal noemen, vooral als je dat vergelijkt met de potentiële investeringsgroei als de regering die belastingvermindering zou schrappen en de opbrengst van die besparing onmiddellijk zelf zou investeren in openbare infrastructuur.

“Als de federale regering die 6 miljard \$ in openbare infrastructuur zou investeren in plaats van de bedrijfsbelastingen met die som te verminderen, dan zou de totale investeringsgroei meer dan tien keer zo groot zijn als de privé-investeringen die anders uit die belastingverminderingen zouden resulteren. Dat zou inderdaad leiden tot zowel nieuwe openbare investeringen voor een bedrag van 6 miljard \$ als tot een bijkomende 520 miljoen \$ privé-investeringen als gevolg van de stimulans veroorzaakt door de grotere economische groei.”

De idee van de Voodoo-economie had al tientallen jaren eerder in de prullenmand moeten verdwenen zijn. Dat de idee nog steeds opgang maakt toont zowel de macht aan van de lobbies uit de bedrijfswereld als de intellectuele luiheid van veel politici. Verlaging van de bedrijfswinsten stimuleert de investeringen in geen geval. Ze verplaatst de rijkdom gewoon naar de bedrijven die goed staan met de politieke wereld.

En vanuit die bedrijven verhuist het grootste deel van de rijkdom via de CEO's, hogere kaderleden en aandeelhouders en dochterondernemingen buiten het bereik van de fiscale overheden naar fiscale paradijzen en offshorecentra. Fiscale cadeaus aan de rijken en bedrijven versterken de verzorgingsstaat niet maar versterken de private graaicultuur.

Gevolg: een hele hoop private rijkdom en een pak minder collectieve rijkdom zoals publieke diensten.

Als dat geen voodoo is.

Omdat een andere wereld mogelijk is,

Eric Goeman, woordvoerder Attac Vlaanderen.

Eric.goeman@attac.be

vl.attac.be
